

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Lenky Doležalové ba téma „ Nemovitosti v exekučním řízení“.

Práce byla vyhotovena v červenci 2015 a má 104 vlastního textu, tedy splňuje základní formální předpoklad uznání práce jako práce rigorózní.

Autorka se vybrala velmi nároční téma nemovitých věcí v exekuci, tj. neomezila se pouze na část problematiky, tedy především na správu a prodej nemovité věci jako způsobu exekuce na peněžitě plnění. Téma pojala velmi široce, tj. krom zmíněného se zaobírá velmi širokými aspekty včetně stručného srovnání s úpravou slovenskou a polskou i vazeb mezi exekučním prodejem nemovitých věcí a insolvenčním řízením.

Práci nechybí i stručná zmínka o možné úpravě de lege ferenda, zejména návrh na odstranění rozdílů mezi soudním a exekučním prodejem nemovité věci v připravovaných nových předpisech týkajících se občanského soudního řízení. Autorka správně poukazuje i na vazbu mezi hmotným a procesním právem, tj. na „nezlučnou dvojici“, kdy nedostatečnou a nejasnou hmotněprávní úpravu nemůže nahradit sebelépe míněná procesní materie.

Práce je členěna na sedmi hlavních částí. Po stručném vymezení základních pojmů a historického vývoje se v části třetí autorka poměrně podrobně věnuje prodeji nemovité věci v exekuci. Zde bych měl drobnou připomínku zařazení institutu správy nemovité věci až do části sedmé práce a spíše bych ji zmínil „před závorku“ části třetí.

Čtvrtá část se věnuje zřízení soudcovského a exekutorského zástavního práva, kdy tyto instituty jsou v zákoně zařazeny do části týkající se výkon rozhodnutí (exekuce), byť v pravém slova smyslu se o výkon rozhodnutí (exekuci nejedná) . Do této části bych zařadil soudní prodej zástavy, kde často toto řízení na zřízené zástavní právo navazuje.

V části páté se autorka dosti podrobně zabývá katastrem nemovitostí, ale myslím, že by při charakteristice katastru slušela větší stručnost, nicméně autorka se soustředí i na vazby zápisu procesních úkonů soudu (exekutora).

Srovnání tuzemské a zahraniční právní úpravy v části šesté práci oživuje.

Do části sedmé autorka zařadilo vše, co se do předchozích částí „nevešlo“, ale jak jsem uvedl, ne vždy tomu tak být muselo. To samozřejmě neplatí na výklad exekuce vyklizením nemovité věci.

K práci nemám detailnější připomínky, jen na straně 32 bych uvítal u § 267 OSŘ stručnější zmínku o exekuci věci ve společném jmění manželů, kde v době odevzdání práce byla již známá novela tohoto ustanovení .

Práce je psána dobrým právním jazykem, obsahuje poznámkový aparát ,na nějž je odkazováno v textu.

Práci jako velmi dobrou proto doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 12.11. 2015